

Naar de Vader om korter bij ons te zijn

Van het hemelvaartverhaal bezitten we twee verschillende verhalen van dezelfde schrijver Lucas. Hij eindigt het evangelie met de hemelvaart van Jezus (Lc 24, 50-53). En in het begin van de Handelingen staat een tweede verhaal (Hand 1, 9-11). Het kader is totaal verschillend. In het evangelie heeft de hemelvaart plaats op Paasdag zelf, in de Handelingen veertig dagen na Pasen. Het is duidelijk dat de schrijver hiervan op de hoogte is. Het zijn twee verhalen die niet de geschiedenis weergeven, maar een geloofsvisie. In het evangelie vaart Jezus al zegenend ten hemel, in de Handelingen wordt Hij door een wolk weggevoerd. Beide verhalen functioneren anders. In het evangelie is het verhaal het einde van Jezus' leven: als een hogepriester neemt Jezus zegenend afscheid van Zijn leerlingen en vaart naar de Vader. In de Handelingen is het verhaal het begin van de kerk en haar werkzaamheden: "Wat staat gij naar de hemel te kijken?" (v. 11). Ze moeten aan het werk, wel nog wachtend op de gave van de H. Geest.

Wat heeft Lucas eigenlijk gedaan? Hij heeft het Paasgebeuren in al zijn rijkdom willen weergeven en heeft daartoe drie accenten gelegd. Vooreerst is er de opwekking uit de dood van Jezus. Dat is Paasdag. Vervolgens komt Jezus aan in de hemel en gaat Hij bij Zijn Vader wonen. Dat is Hemelvaartsdag. En vandaaruit zenden de Vader en Jezus de H. Geest naar de apostelen. Dat is Pinksterdag, de dag van het begin van de kerk.

Jezus vaart ten hemel om bij de Vader te gaan wonen. Dat is juist. Maar daar zit nog iets verrassends aan vast. Hij vaart ook ten hemel om nog korter bij ons te zijn. Bij de Vader zijn is tegelijkertijd bij Zijn mensen zijn en bij de kerk. "Ik zal met U zijn tot aan de voleindiging van de wereld. Het is duidelijk dat het hier gaat om een zeer diepe aanwezigheid. De hemelvaart is niet een vertrek, maar een nieuwe aanwezigheid: "God-met-ons!" Zoals God korter bij ons is dan wij denken en korter dan wij bij onszelf zijn, zo is de verrezen Heer degene die ons dagelijks vergezelt en draagt. Zeggen dat Jezus in de hemel is, is zeggen dat Hij met ons en in ons is. In die zin kan men zeggen dat Jezus' hemelvaart de hemel op aarde begint.

De hemel is niet alleen voor later, hij is er voor vandaag, juist door de aanwezigheid van de verrezen Heer en de H. Geest.

De hemelvaart van Jezus leert nog iets. Wij mensen, zijn gemaakt voor de hemel. D.w.z. wij zijn gemaakt om bij God te wonen. “En daarom trekt de verrezen Heer ons aan”. Hij wil dat de christen zijn echte thuis vindt: deze van God en bij God, de ontmoeting met God.

En daarom doet de christen twee dingen. Vooreerst verheft hij zijn ogen naar de hemel. Hij bidt. Dat is wat de leerlingen doen op Paasdag. Ze gaan naar Jeruzalem om in de tempel God te loven (Lc 24, 53). Vervolgens kijken ze zeer geëngageerd naar de aarde. “Maak alle volkeren tot mijn leerlingen” (Mt 28, 18-20). “Gij zult mijn getuigen zijn” (Lc 24, 48). Daarom mogen ze niet naar de hemel blijven kijken in het tweede hemelvaartverhaal. In de kracht van de Geest moeten ze hun geloof tot spreken brengen en het verder spreken. Zo komen ze én korter bij de mensen én korter bij God.

E.H. Jaak Janssen